

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu **JUDr. Ľ. M.**, bytom P., proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 206-2006/03245 z 22. novembra 2006, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/18/08-49 z 28. januára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/18/08-49 z 28. januára 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 206-2006/03245 z 22. novembra 2006, ktorým žalovaný zamietol jeho rozklad proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky,

Prezídia policajného zboru, úradu súkromných bezpečnostných služieb (ďalej aj „MV SR“, „ministerstvo“, „Prezídium PZ MV SR“ alebo „Úrad SBS PZ MV SR“) č. AKR-28-5/2006 z 18. novembra 2006, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o udelenie akreditácie na výkon odbornej prípravy v oblasti súkromnej bezpečnosti.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 80 a § 81 zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o súkromnej bezpečnosti) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súkromnej bezpečnosti“) a § 4 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 634/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o súkromnej bezpečnosti) (ďalej len „vyhláška č. 634/2005 Z. z.“) a skutkovo tým, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktoré mu predchádzalo v dostatočnej miere splnilo zákonné požiadavky kladené na takýto typ rozhodnutia správneho orgánu. Mal za to, že správne orgány pre svoje rozhodnutie sústredili dostatočné podklady na to, aby bolo jednoznačne preukázané, že záver, ktorý z týchto podkladov vyvodili, nie je s nimi v rozpore, keď aj z odôvodnenia rozhodnutia bolo dostatočne zrejmé, prečo správny orgán považoval námietky žalobcu za nesprávne i to, ktoré skutočnosti považoval za rozhodujúce pre podklad svojho rozhodnutia.

Súd prvého stupňa sa stotožnil so záverom žalovaného, že § 80 ods. 1 písm. b/ zákona o súkromnej bezpečnosti vyžaduje vzhľadom na problematiku, ktorá má byť odprednášaná, od žiadateľa podklad, z ktorého je možné oboznámiť sa s obsahom jednotlivých vyučovacích hodín, aby bolo možné posúdiť, či odprednášaná problematika postačuje na zvládnutie skúšky odbornej spôsobilosti a na výkon činnosti pri poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti. Podklady, na ktoré sa žalobca odvoláva nespĺňajú túto požiadavku, nakoľko je možné ich považovať iba za akýsi rozvrh práce, ktorý o obsahu vyučovacích hodín nedáva dostatočný prehľad na to, aby naplnil vyššie uvedené požiadavky § 80 ods. 1 písm. b/ zákona o súkromnej bezpečnosti.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil vec tomuto súdu k ďalšiemu konaniu, alebo ho nahradil vlastným rozhodnutím.

Vytýkal krajskému súdu, že v rozsudku odpísal stanovisko Prezídia PZ MV SR, zo zákona odpísal znenie ustanovenia § 80 zákona 473/2005 Z. z. podmienky na udelenie akreditácie a stanoviská a dôkazy žalobcu vôbec nebral v úvahu a ani ich vôbec v odôvodnení nekomentoval. Vytýkal krajskému súdu, že odpisoval jednotlivé odseky § 80 zákona č. 473/2005 Z. z., čo si prečítal aj on, nikde nepoukázal, ktorý odsek alebo citáciu ustanovenia zákona nesplnil. Žalobca podľa jeho názoru všetky body a odrážky § 80 ods. 1 až 5 a § 81 citovaného zákona splnil, tak ako to uvádzal v rozklade zaslanom na Úrad SBS PZ MV SR. Keby si to bol súd prečítal, bol by zistil, že nebol dôvod zamietnuť vydanie akreditácie.

Poukazoval aj na neodôvodnené prieťahy v konaní od r. 2006, čím došlo k porušeniu jeho občianskych práv.

Tiež vytýkal prvostupňovému súdu, že nebral do úvahy, že bol akreditovaný na uvedenú činnosť a kurzy odbornej spôsobilosti viedol a prednášal v nich už 8 rokov pred vydaním zákona č. 473/2005 Z. z., podľa zákona č. 379/1997 Z. z.. Tiež už podľa nového zákona č. 473/2005 Z. z. priviedol ku skúške odbornej spôsobilosti 43 frekventantov, a to či už majiteľov bezpečnostných služieb alebo ich pracovníkov.

Pokiaľ súd v rozsudku vypisuje, že sa v koncepcii vzdelávania a učebnom pláne nevenoval SIS, to nie je pravdou, táto problematika je zahrnutá v zákonoch o polícii, obecnej polícii, železničnej, justičnej polícii, kde má bezpečnostná služba iba informatívnu povinnosť a spoluprácu rovnako. V obsahu vyučovacích hodín bolo zrejmé a rozpísané, čo musí prednášaná problematika obsahovať, tak ako to vyžaduje § 80 ods. 1 písm. b/ zákona o SBS.

Tiež pokiaľ ide o uvádzanie, že v koncepcii vzdelávania neboli rozpracované praktické ukážky a výcvik absolventov kurzu v sebeobrane, tieto je možné vykonávať iba osobne a v praxi podľa príručiek vydaných MV SR, ako aj publikáciami, ktoré má zakúpené v knižniciach. Tieto možno precvičovať a ukazovať priamo na figurantoch na určených vyučovacích hodinách.

Podľa žalobcu iba ten to tam nevidel, kto nechcel vidieť zámerne, aby mal nejaký dôvod akreditáciu nevydať. Tam bol celkom iný záujem, a kto myslí, ten si vie domyslieť, čo bolo tým sledované. Pýtal sa, prečo bol zákon novelizovaný predložený do parlamentu 2 roky pred uplynutím lehoty platnosti zákona č. 379/1997 Z. z. a už hneď po jeho schválení a publikovaní v zbierke zákonov muselo byť 37 ustanovení zák. 473/05 novelizovaných.

Tiež poukazoval na to, že aj po právoplatnosti a aplikácii v praxi musel zasiahnuť ústavný súd a niektoré ustanovenia zákona č. 473/2005 Z. z. ako protizákonné napraviť. Ako môže jeden zákon odporovať druhému a rušiť ustanovenia platné 10 rokov a skrátiť lehotu ich platnosti na 8 rokov. ???

Položil otázku, na čo je v zákone uvedené, že je potrebné pred žiadosťou o vydanie akreditácie získať licenciu na odbornú prípravu a poradenstvo??? Na čo mu je licencia na odbornú prípravu, keď nemá akreditáciu??? Vytýkal súdu, že nad týmto sa vôbec nezastavuje, že ak splnil podmienky pre vydanie licencie a zákonné podmienky vydania akreditácie je MV SR zo zákona povinné mu akreditáciu vydať. Poradenstvo môžu tak vykonávať v Bratislave, Košiciach a okolí, a nie v našich podmienkach a regiónoch.

Poukázal na to, že na prípravu odbornej spôsobilosti pre výkon služby v SBS, ich vedenie, vydanie licencií, vykonanie skúšky odbornej spôsobilosti vynaložil nemalé finančné prostriedky. Boli 100 % využívané na získanie vzdelania nezamestnaných osôb v súkromnej bezpečnosti. Mal veľmi dobré meno v tejto oblasti, ľudia mali k nemu dôveru, neverili, že takýmto byrokratickým spôsobom môže niekto zmariť niečo dobre fungujúce.

Uviedol, že predpokladal, že súd bude ozaj objektívny, posúdi dôkazy spravodlivo a zruší rozhodnutie MV SR o zamietnutí vydania jeho akreditácie. Ak má byť toto prístup k občanovi zo strany štátu, tak ďakuje štátu za takúto ochranu práv osobnosti.

Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť, pretože žalobca v odvolaní uvádza niektoré skutočnosti, ktoré robia celé odvolanie zmätočným. Vychádzajúc z dôvodov odvolania žalovaný vyvodil záver, že žalobca si pozorne nepreštudoval zákon, nakoľko podľa ustanovenia § 5 zákona o súkromnej bezpečnosti odborná príprava a poradenstvo je príprava na výkon strážnej služby, príprava na výkon detektívnej služby, poskytovanie odborných rád pri prevádzkovaní strážnej služby alebo poskytovanie odborných rád pri prevádzkovaní detektívnej služby. Licencia na prevádzkovanie odbornej prípravy a poradenstva (ďalej len „licencia“) sa žiadateľovi vydá po splnení podmienok ustanovených zákonom o súkromnej

bezpečnosti. V prípade, že prevádzkovateľ vykonáva odbornú prípravu osôb poverovaných fyzickou ochranou alebo pátraním (strážnik alebo detektív), ktorí sú držiteľmi preukazu odbornej spôsobilosti, nemusí mať udelenú akreditáciu (napr. podľa ustanovenia § 53 ods. 1 písm. a/ zákona o súkromnej bezpečnosti). V prípade, že držiteľ licencie na odbornú prípravu a poradenstvo má v úmysle vykonávať odbornú prípravu osôb, ktoré sa pripravujú na skúšku odbornej spôsobilosti musí mať akreditáciu udelenú Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. Žiadne ustanovenie zákona o súkromnej bezpečnosti však neustanovuje ministerstvu, že prevádzkovateľovi odbornej prípravy a poradenstva pri udelení licencie musí zároveň udeliť aj akreditáciu. Akreditáciu ministerstvo udelí na základe žiadosti podanej žiadateľom o udelenie akreditácie, ktorý je držiteľom licencie, ale až po splnení podmienok ustanovených zákonom o súkromnej bezpečnosti (§§ 80 až 83 zákona o súkromnej bezpečnosti). V tomto prípade teda navrhovateľ uvádza skutočnosti, ktoré sa nezakladajú na pravde.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, iba rôzne invektívy a zmätočné konštatovania. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky si plne stojí za svojim vyjadrením sa k žalobe v označenom spore zo dňa 12.03.2008, ktoré bolo spolu so spisovým materiálom predložené Krajskému súdu v Bratislave.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom súdneho preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č.: 206-2006/03245 z 22. novembra 2006, ktorým žalovaný zamietol rozklad JUDr. Ľ. M., nar. X., bytom B., obchodné meno Ľ. - JUDr. Ľ. M., IČO X. proti rozhodnutiu

Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, prezídia policajného zboru, úradu súkromných bezpečnostných služieb č. AKR-28-5/2006 z 18. novembra 2006, ktorým bola zamietnutá žiadosť JUDr. Ľ. M., nar. X., bytom B., obchodné meno Ľ., Vzdelávacie stredisko SBS JUDr. Ľ. M., o udelenie akreditácie na výkon odbornej prípravy v oblasti súkromnej bezpečnosti.

Z predloženého súdneho spisu a spisu žalovaného správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zistil, že žalobca 04. júla 2006 požiadal Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, úrad súkromných bezpečnostných služieb o udelenie akreditácie v zmysle § 81 ods. 1, 2 zákona č. 473/2005 Z. z.. Keďže žiadosť podľa prvostupňového správneho orgánu neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti, rozhodnutím z 02. augusta 2006, č. p.: AKR-28-2/2006 konanie prerušil a vyzval žalobcu na odstránenie nedostatkov podania, ktoré v odôvodnení rozhodnutia podrobne popísal. Doplnenie podania zaslal žalobca ministerstvu 28.08.2006 a 08.09.2006. Prvostupňový správny orgán toto doplnenie podania nepovažoval za postačujúce a žiadosť o udelenie akreditácie na výkon odbornej prípravy, o ktorú požiadala fyzická osoba JUDr. Ľ. M., nar. X., bytom B., obchodné meno JUDr. Ľ. M. – Ľ., IČO X., zamietol, nakoľko nepreukázal, že je schopný zabezpečiť riadnu úroveň odbornej prípravy. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca napriek márnej výzve nedoplnil žiadosť o udelenie akreditácie v určenej lehote o prepracovaný učebný plán, čím nepreukázal, že je schopný zabezpečiť riadnu úroveň odbornej prípravy.

V podanom rozklade žalobca namietal, že splnil všetky podmienky, ktoré vyžaduje zákon pre vydanie akreditácie, čiže absolvoval skúšku odbornej spôsobilosti typu P a získal preukaz, vybavil a zadovážil si licenciu pre vykonávanie odbornej prípravy a poradenstva, zabezpečil kvalitných lektorov pre vykonávanie prednášok, v koncepcii vzdelávania rozpísal a rozpracoval jednotlivé tematické okruhy prednášok, tak ako je to uvedené v § 4 vyhlášky č. 634/2005 Z. z., vybudoval vhodné školiace zariadenie s vyhovujúcim hygienickým a kapacitným prostredím. Zaplatil riadne správne poplatky. K tomuto všetkému aj zaslal príslušné potrebné doklady a podklady. V stanovenej lehote poslal prepracovaný učebný plán a tým som preukázal, že je schopný zabezpečiť riadnu úroveň odbornej prípravy. Je len na uhle pohľadu, kto akým spôsobom si to vyloží, že či je to postačujúce alebo nie. Poukázal tiež na to, že sa jeho úroveň vzdelávania zatiaľ vždy osvedčila, o čom svedčí za 8 rokov niekoľko tisíc úspešne zvládnutých skúšok odbornej spôsobilosti osôb, ktorí vykonávali odbornú prípravu v jeho vzdelávacom stredisku.

Žalovaný tieto námietky žalobcu uvedené v rozklad neuznal poukazujúc na príslušné ustanovenia zákona č. 473/2005 Z. z., keď podľa § 96 ods. 5 zákona o súkromnej bezpečnosti je akreditácia na vykonávanie odbornej prípravy udelená pred 01. januárom 2006 považovaná za akreditáciu podľa zákona o súkromnej bezpečnosti v rozsahu, v akom bola udelená; jej platnosť zaniká najneskôr 30. júna 2006. Ak chcel žalobca po 30. júni 2006 pokračovať vo výkone odbornej prípravy, musel mať udelenú akreditáciu podľa zákona o súkromnej bezpečnosti, v ktorom boli nanovo upravené podmienky pre udelenie akreditácie na výkon odbornej prípravy. Zákon o súkromnej bezpečnosti rozšíril druhy odbornej prípravy na skrátenú, na skúšku typu P a S. Rozsah predmetov, ako aj vyučovacích hodín je pre každý druh odbornej prípravy iný. Preto bol žalobca vyzvaný, aby rozpracoval učebný plán podľa jednotlivých druhov odbornej prípravy. Vzhľadom na rozsiahlosť jednotlivých problematík, ktoré majú byť obsahom odbornej prípravy, bol žalobca vyzvaný, aby jednotlivé druhy odbornej prípravy rozpracoval po hodinách, maximálne dvojhodinách. Účelom bolo zistiť, či obsah odbornej prípravy bude postačovať na zvládnutie skúšky odbornej spôsobilosti, ako aj na výkon činností pri poskytovaní súkromnej bezpečnosti, či obsah jednotlivých vyučovacích hodín nie je predimenzovaný alebo naopak, či sa náročnejšej problematike venuje dostatok času. Žalobca podľa žalovaného svoju žiadosť nedoplnil o dostatočne rozpracovaný učebný plán, ktorým by mohol preukázať dostatočnú pripravenosť na výkon odbornej prípravy v oblasti súkromnej bezpečnosti.

Podľa § 80 ods. 1 veta druhá zákona č. 473/2005 Z. z., akreditáciu udelí ministerstvo fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá:

- a) je oprávnená na výkon činnosti uvedenej v § 5,
- b) preukáže, že je schopná zabezpečiť riadnu úroveň odbornej prípravy,
- c) preukáže, že má vhodné priestory, v ktorých sa má vykonávať odborná príprava (ďalej len „školiace zariadenie“).

Podľa § 5 zákona č. 473/2005 Z. z., odborná príprava a poradenstvo je:

- a) príprava na výkon strážnej služby,
- b) príprava na výkon detektívnej služby,
- c) poskytovanie odborných rád pri prevádzkovaní strážnej služby alebo
- d) poskytovanie odborných rád pri prevádzkovaní detektívnej služby.

Podľa § 81 ods. 1 zákona č. 473/2005 Z. z., žiadosť o udelenie akreditácie obsahuje:

- a) meno, priezvisko, titul, dátum a miesto narodenia, rodné číslo, adresu pobytu a obchodné meno fyzickej osoby alebo obchodné meno a sídlo právnickej osoby, ktorá žiada o udelenie akreditácie,
- b) meno, priezvisko, titul, dátum a miesto narodenia, rodné číslo, adresu pobytu osoby zodpovednej za riadne vykonávanie odbornej prípravy (ďalej len „zodpovedná osoba“),
- c) dátum začatia vykonávania odbornej prípravy,
- d) dobu ukončenia činnosti, ak zamýšľa činnosť vykonávať menej ako desať rokov,
- e) adresu školiaceho zariadenia a jeho kapacitu,
- f) údaje o osobách, ktoré budú vykonávať odbornú prípravu (ďalej len „lektor“) v rozsahu osobných údajov podľa písmena b).

Podľa § 81 ods. 2 zákona č. 473/2005 Z. z., žiadateľ o akreditáciu k žiadosti pripojí:

- a) doklad preukazujúci právo užívať školiace zariadenie; ministerstvo si môže vyžiadať aj doklady preukazujúce vhodnosť školiaceho zariadenia,
- b) čestné vyhlásenie lektorov s potvrdeniami o praxi a dokladmi o vzdelaní; v čestnom vyhlásení sa uvedú osobné údaje lektora, predmety, ktoré bude prednášať, a prehľad o dosiahnutom vzdelaní,
- c) koncepciu odbornej prípravy a učebný plán,
- d) doklad o zaplatení správneho poplatku.

Podľa § 81 ods. 3 zákona č. 473/2005 Z. z., zodpovedná osoba musí spĺňať podmienky ustanovené v § 11 ods. 1 písm. b/ až e/ a § 17 ods. 2.

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky č. 634/2005 Z. z. odborná príprava na skúšku odbornej spôsobilosti (ďalej len „skúška“) typu S sa vykonáva v rozsahu:

- a) základy právneho poriadku Slovenskej republiky 3 hodiny,
- b) Ústava Slovenskej republiky a právna úprava ľudských práv a slobôd 3 hodiny,
- c) všeobecne záväzné právne predpisy týkajúce sa poskytovania služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti 10 hodín,
- d) základy trestného práva 8 hodín,
- e) základy kriminalistiky 6 hodín,
- f) zákon o priestupkoch a správny poriadok 5 hodín,

- g) zákon o Policajnom zbore, zákon o obecnej polícii, zákon o Železničnej polícii, zákon o Vojenskej polícii a zákon o Slovenskej informačnej službe 8 hodín,
- h) teória taktiky a techniky vykonávania zásahov 6 hodín,
- i) praktický výcvik taktiky a techniky vykonávania zásahov 12 hodín,
- j) zdravotná príprava 4 hodiny,
- k) požiarna príprava 5 hodín.

Podľa § 4 ods. 2 vyhlášky č. 634/2005 Z. z. odborná príprava na skúšku typu P sa vykonáva v rozsahu:

- a) základy právneho poriadku Slovenskej republiky 5 hodín,
- b) Ústava Slovenskej republiky a právna úprava ľudských práv a slobôd 4 hodiny,
- c) všeobecne záväzné právne predpisy týkajúce sa poskytovania služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti 15 hodín,
- d) základy trestného práva 8 hodín,
- e) základy kriminalistiky a kriminológie 6 hodín,
- f) zákon o priestupkoch a správny poriadok 8 hodín,
- g) zákon o Policajnom zbore, zákon o obecnej polícii, zákon o Železničnej polícii, zákon o Vojenskej polícii a zákon o Slovenskej informačnej službe 10 hodín,
- h) teória taktiky a techniky vykonávania zásahov 8 hodín,
- i) praktický výcvik taktiky a techniky vykonávania zásahov 12 hodín,
- j) zdravotná príprava 4 hodiny,
- k) požiarna príprava 4 hodiny,
- l) manažment (starostlivosť o zákazníka, komunikácia, základné pracovnoprávne vzťahy) 6 hodín.

Podľa § 4 ods. 3 vyhlášky č. 634/2005 Z. z. odborná príprava na skúšku v skrátenej forme sa vykonáva v rozsahu:

- a) všeobecne záväzné právne predpisy o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti 10 hodín,
- b) základy trestného práva 5 hodín,
- c) teória taktiky a techniky vykonávania zásahov 5 hodín,
- d) praktický výcvik taktiky a techniky vykonávania zásahov 10 hodín.

Zákon č. 473/2005 Z. z., v ustanovení § 80 a § 81 a vyhlášky č. 634/2005 Z. z. v ustanovení § 4 upravujú podmienky pre udelenie akreditácie na vykonávanie odbornej prípravy na skúšku odbornej spôsobilosti (§ 19 zákona č. 473/2005 Z. z.).

Z povahy strážnej a detektívnej služby, ktorej patrí najmä starostlivosť o bezpečnosť osôb a majetku a o zachovanie (zjednanie) verejného klľudu a poriadku. Účelom odbornej prípravy nesporne je riadne pripraviť fyzické osoby po teoretickej stránke na výkon fyzickej ochrany a pátrania, ako aj na prevádzkovanie samotnej bezpečnostnej služby. Preto sa možno stotožniť s názorom žalovaného, že je potrebné, aby odborná príprava bola zameraná tak, aby fyzické osoby boli na výkon týchto činností dostatočne pripravené a aby odborná príprava v rámci stanoveného rozsahu nebola venovaná problematike, ktorá tento účel nenapĺňa.

Podľa 94 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti sa na rozhodovanie podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, t. j. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ak zákon neustanovuje inak.

Z ustanovenia § 46 správneho poriadku vyplýva, že rozhodnutie ako výsledok celého správneho konania musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Náležitosťami rozhodnutia sú výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval (§ 47 ods. 1 prvá veta, ods. 3 správneho poriadku).

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1, ods. 2 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie mení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Žalovaný správny orgán postupoval v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Rozklad žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil, keď sa v odvolacom konaní vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia

je zrejmé, akými úvahami sa riadil, keď dospel k záveru, že žalobca napriek výzve správneho orgánu učebný plán neprepracoval, ale len zaslal správnemu orgánu rozvrh hodín.

Hoci z obsahu pripojeného administratívneho spisu by sa mohlo javiť, že po formálnej stránke žalobca doklady a ďalšie písomnosti potrebné na udelenie akreditácie predpísané zákonom č. 473/2005 Z. z., a vyhláškou č. 634/2005 Z. z. predložil, podľa názoru najvyššieho súdu záver žalovaného správneho orgánu o nepreukázaní dostatočnej pripravenosti žalobcu na udelenie akreditácie treba považovať za správny.

K námietkam žalobcu v tomto smere najvyšší súd uvádza, že žalovaný pri výkone svojich právomocí je oprávnený požadovať preukázanie náležitostí na zabezpečenie riadnej úrovne odbornej prípravy. Oprávnenie rozhodnúť o rozsahu zisťovania podkladov pre rozhodnutie ako aj výber dôkazných prostriedkov vyplýva z vrchnostenského postavenia správneho orgánu spojeného s jeho právomocou danou mu zákonom voči subjektom podriadeným mu pri rozhodovaní, pričom vyhodnotenie žalobcom doložených podkladov pre rozhodnutie je vecou voľnej úvahy správneho orgánu, do ktorej by súd mohol zasiahnuť len vtedy, pokiaľ by voľná úvaha, ktorou sa žalovaný riadil pri rozhodnutí, nezodpovedala obsahu spisu alebo sa priečila zásadám logického myslenia.

Vychádzajúc z uvedeného bolo povinnosťou žalobcu riadiť sa výzvou žalovaného na odstránenie nedostatkov podania a podanie doplniť o náležitosti žalovaným požadované, nie polemizovať, že podľa jeho názoru sú podklady, ktoré predložil, postačujúce.

Pozornosti najvyššieho súdu nemohlo tiež ujsť, že žalobca o začatie správneho konania o udelenie akreditácie žiadal ako JUDr. Ľ. M., nar. X., bytom B., obchodné meno Ľ. - JUDr. Ľ. M., IČO X. a že s týmto subjektom bolo správne konanie aj vedené a voči tomuto subjektu boli vydané aj správne rozhodnutia v oboch stupňoch. Žalobu v správnom súdnictve však podal JUDr. Ľ. M., bytom B., t. j. nie fyzická osoba – podnikateľ, ale iba fyzická osoba.

Z ustanovenia § 250 ods. 2 veta prvá vyplýva obmedzenie procesnej legitímácie len na tie fyzické a právnické osoby, ktoré boli účastníkmi správneho konania a ktoré o sebe tvrdia, že ako účastníci správneho konania boli rozhodnutím správneho orgánu ukrátené na svojich právach, t. j. že im takýmto rozhodnutím bola spôsobená ujma.

Súd v každej konkrétnej veci v intenciách citovaných ustanovení posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitímácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. Žalobca ako fyzická osoba účastníkom správneho konania nebol, bol ním JUDr. E. M., nar. X., bytom B., obchodné meno E. - JUDr. E. M., IČO X., teda fyzická osoba podnikateľ.

Je teda zrejmé, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou. Ak súd prvého stupňa tento nedostatok neodstránil a meritórne preskúmal zákonnosť administratívneho rozhodnutia, odvolací súd uvedený nedostatok nepovažoval za vadu súdneho konania, keď v prípade pochybností extenzívnym výkladom § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 OSP v danom prípade bola poskytnutá účastníkovi súdna ochrana v súlade s čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní ako neopodstatnené a bez právnej relevancie k preskúmvanej veci neobstoja a v zásade sa stotožnil aj s posúdením veci súdom prvého stupňa uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku. Preto súc tiež viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP a § 250ja ods. 3 veta druhá OSP, ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovaný si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková